

Prawdziwa narracja

Zmartwychwstanie było potwierdzeniem tego wszystkiego, co Chrystus czynił i czego nauczał. Wszystkie prawdy, nawet najbardziej niedostępne dla umysłu ludzkiego, znajdują uzasadnienie, gdyż Chrystus dał ich ostateczne, obiecane przez siebie, potwierdzenie swoim Boskim autorytetem.

25-04-2021

Se non e vero, e molto ben trovato -
jeśli nie jest to prawdziwe, to jednak

dobrze wymyślane. Uważa się, że autorem tego włoskiego powiedzonka jest Giordano Bruno (1548-1600). W dwuczłonie prawda — opowieść dziś skupiamy się na drugiej części. Współczesny humanizm zwraca uwagę na samą narrację, nie zastanawiając się nad jej prawdziwością. Wyjątkiem są sprawy całkowicie związane z materią. Na tym obszarze -jak technika czy ekonomia — nie da się naciągnąć rzeczywistości, liczą się liczby, doświadczenia naukowe, zyski...

Jeśli natomiast chodzi o człowieka, każda koncepcja jest akceptowana. Mało tego, nie przyjmuje się jakiegś normy, do której człowiek by powinien dążyć. Można głosić niewiarygodne bajki, oczywiście pod warunkiem, że są dobrze opowiedziane. Opracowania naukowe w dziedzinach humanistycznych często

usprawiedliwiają się nawzajem. W ten sposób całość okazuje się spójna i przekonująca, choćby mocno odbiegała od codziennego doświadczenia i mądrości zgromadzonej przez tysiąclecia ludzkiej refleksji.

Kościół, jak każda instytucja, też ma swoją narrację. Centralne w niej miejsce zajmują wydarzenia paschalne. Opowiadają o doświadczeniu pustego grobu, o spotkaniach ze Zmartwychwstałym, o Jego wstąpieniu do nieba... Relacje podane przez Ewangelie przekazują różne tradycje narracyjne: jerozolimską, galilejską itd. Opowiadają też o najstarszej tradycji wyznań wiary. Jaką prawdę przyjmowała wspólnota wierzących od samego początku? W co trzeba było wierzyć, żeby wówczas dołączyć do uczniów Jezusa?

U Pawła tak to brzmi: „Przekazałem wam na początku to, co przejąłem: że Chrystus umarł - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy i został pogrzebany. Zmartwychwstał trzeciego dnia zgodnie z Pismem i ukazał się Kefasowi, a potem Dwunastu. Później zjawił się więcej niż pięciuset braciom równocześnie; większość z nich żyje dotąd (...) Potem ukazał się Jakubowi, później wszystkim apostołom. W końcu, już po wszystkich, ukazał się także i mnie, jako poronionemu płodowi" (1 Kor 15,3-8).

Zmartwychwstanie było potwierdzeniem tego wszystkiego, co Chrystus czynił i czego nauczał. Wszystkie prawdy, nawet najbardziej niedostępne dla umysłu ludzkiego, znajdują uzasadnienie, gdyż Chrystus dał ich ostateczne, obiecane przez siebie, potwierdzenie swoim Boskim autorytetem. Wielkanocne „Alleluja!” opiera się na przekonaniu,

że opowieść nie tylko jest *ben trovato*
- dobrze wymyślona czy
opowiedziana, ale jest *vero* -
prawdziwa!

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/article/
prawdziwa-narracja/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/article/prawdziwa-narracja/) (08-08-2025)